

Min barndom

av Ulf Lögdahl

Jag föddes 7:e augusti 1939 på min mammas 39-årsdag. Det var strax före andra världskrigets början. Första september invaderade Tyskland Polen och den 3:e september förklarade England och Frankrike krig mot Tyskland. Jag förebådade alltså kriget.

Det här innebar att min pappa inkallades till militärtjänst och var därigenom sällan hemma. Jag skämdes bort av tre kvinnor- min mamma, Britta som var 11 år när jag föddes och Laila som var 13. Det är förmodligen orsaken till att jag blivit så snäll.

För min mamma var jag ett mycket efterlängtat sladdbarn som dessutom var pojke.

Min mamma berättade stolt att jag var, som det hette då, ett "stora A-barn". När jag vid undersökningen råkade pinka på doktorn skämdes hon men han bara skrattade. En annan episod utspelade sig på en färja. Efter att länge ha stirrat på en farbror sa jag till slut: "Vad du är ful". Mannen tog det hela bra och sa: "Du är ärlig du. Här ska du få en krona".

När jag var tre år var min pappa lägerledare för samvetsömman. Det var personer som av olika skäl vägrade att döda andra människor och som i stället för vanlig militärtjänst fick utföra skogsarbete. Lägren var en barack på Vitberget mitt ute i storskogen. Mamma som var med som kocka fick bo i en avskild del av baracken tillsammans med mig och pappa. För att dryga ut matransonerna tjuvsköt pappa tjäder och orre.

Det enda jag minns från vistelsen där var att jag brukade leka med de döda fåglarna som var placerade i lådor under baracken.

Pappa har beskrivit hur man skulle smyga sig på spelande tjädertuppar. När tjädern sisar varken hör eller ser han.

Det jag inte minns var att jag blev biten av vägglöss som kommit dit med en av deltagarna. Jag hade fullt av märken över hela kroppen. Lössen kröp fram på nätterna och släppte ner sig på sängarna om dessa stod nära väggen. Min säng var väggfast. Baracken utrymdes och lössen röktes ut.

Det var fattigt under 2:a världskriget. Mycket var ransonerat t.ex. mat och kläder. Man handlade på de ransoneringskort som myndigheterna gav ut. Mamma hade extra tilldelning tack vare mig.

Bak på bilarna fanns gengasaggregat eftersom det var brist på bensin. Mamma och jag plockade ofta kottar och pinnar i skogen för att kunna elda i spisen.

Vitberget ligger på gränsen mellan Liden och Ljustorp. Ungefär vid 3 km öster om Slättmon går en avtagsväg norrut mot Isaksmyrberget, Åker man den cirka 2 km ska man ta av en väg åt vänster och fortsätta den österut till vägs ände. Då är man förmodligen framme där kojan kan ha stått.

